

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

Henrici Valesii Annotationes In Librum Quartum Historiae Ecclesiasticae
Philostorgii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

HENRICI VALESII
ANNOTATIONES
IN LIBRUM QUARTUM
HISTORIÆ ECCLESIASTICÆ
PHILOSTORGII.

In Caput I.

Ὅτι ἐν ἀγαθῷ συλλαβῶν. Scribendum puto συλλαβῶν. Id est, *conjectans*. τὸ κριτικὸν γίνεται. In margine codicis Bochartiani annotatum est eadem manu, deesse hic aliquid; statimque alia manu adjectum est ὅτι πληρωθῆς. Quam tamen conjecturam non probo. Neque enim hæc locutio satis elegans mihi videtur. Existimo igitur nihil deesse. Est enim locutio familiaris Philostorgio. Sic infra in hoc capite de eodem Gallo dicit: ἐξ ἧς ὁ γὰρ μᾶλλον τὸ δῖος γινώσκω. τὸν γὰρ ἰδὼ πῶν. Procul dubio scribendum est, τὸν γὰρ ἰδὼν, ut in margine codicis Bochartiani annotatur.

ἐκ τῶν τῶ ἀκριβοῦς τιμῶν ἐκείνου. Codex Bocharti habet ἐκείνου.

Pag. 493. τὴν τῶν ἀκριβοῦς. Scribendum est procul dubio ἀκριβοῦς. Est autem ἀκριβοῦς, circumscriptio, vel ambitus. Glossæ veteres, ἀκριβοῦς, ambitiosus. ἀκριβοῦς, ambitus. Rectè igitur Lucas Holstenius Gothofredi interpretationem emendans, pro *velocitate* reposuerat *instantia*. Sumitur etiam hoc verbum pro fraude & insidiis ac circumventionem.

In Caput III.

ἀλλοίωσιν κατὰ τὸ ἰμνοῦν. De Liberii subscriptione in Synodo Sirmensi, vide, si placet, quæ notavi ad cap. 15. lib. 4. Historiæ Ecclesiasticæ Sozomeni.

In Caput IV.

ἐκ Γερμανικῆς μετασπάρδου. Ex codice Bocharti emendavi μετασπάρδου. Et paulò post, pro ἰπποκράτος, ex eodem codice restitui ἰπποκράτος. Porro fallitur hic Philostorgius, & qui eum sequutus est Gothofredus, qui translationem Eudoxii ex Episcopatu Germaniciensi ad sedem Antiochenam, contigisse putant post lapsum ac restitutionem Liberii Pontificis Romani. Etenim Eu-

doxius Antiochiam translatus est anno Christi trecentesimo sexagesimo septimo. Liberius verò anno sequenti in propriam sedem est restitutus, ut ostendi in Annotationibus ad librum quartum Sozomeni.

καὶ ἀεί. De hoc Casario Eudoxii patre, de quo ejus martyrio multa habet Suidas, ex Philostorgio procul dubio desumpta. Pag. 494

In Caput V.

ὅτι ἐκ τῶ ἀκριβοῦς τὸν ἐκείνου τῆς δόξης ἀνιδεῖν. Hunc Philostorgii locum levi mutatione restituendum esse existimo, in hunc modum, ὅτι ἐκ τῶ ἀκριβοῦς τὸν ἐκείνου τῆς δόξης ἀνιδεῖν. Id est: Eunomius Diaconatum sibi oblatum suscipere recusavit, priusquam universam eorum doctrinam, Eudoxii scilicet atque Actii, accuratissimè percipisset.

In Caput VIII.

πίπυσα τῆς περυσίας. Assentior Lucæ Holstenio, qui ad latus sui codicis annotavit scribendum esse πίπυσα. Sic certè in codice MS. Samuelis Bocharti disertè exaratum inveni. Pepuza oppidum fuit Phrygiæ, quod Montanus novam Hierusalem cognominarat, ut docet Eusebius in libro quinto Ecclesiasticæ hist. cap. 18. Ex cujus oppidi nomine, Montanistæ Pepuziani vocati sunt. Pag. 495

In Caput IX.

πάντα πανταχῶ φοιτῶντες. Gothofredus hunc locum ita interpretatur: *Omnia ubique versantes*. Quæ interpretatio ferri nullo modo potest. In MS. codice Samuelis Bocharti aliam hujus loci distinctionem inveni, ὅτι ἐκ ἀμφὶ βασιλείων πάντα διακρινεῖσθαι πάντα, πανταχῶ φοιτῶντες, &c. Quam quidem distinctionem magnopere probo. Vox tamen πάντα delenda videtur, utpote superflua, & ex sequenti vocabulo peperam geminata. Paulò post pro ἰμοῦσιον, procul dubio scribendum est ἰμοῦσιον. Quod confirmat Philostorgius in cap. 12. infra.

ἰμοῦσιον. Hunc locum restitui ex MS. f 2 codi-

codice Samuelis Bocharti, cui consentit etiam Scoriacensis. Interpretationem autem Gothofredi, Hofstenius ad latus sui codicis ita correxerat: *Inter alios Macedonium Constantinopolitanum, quamvis ante in Eunomii partes inclinatum in suam nihilominus sententiam pertraxerunt.*

In Caput XII.

Pag. 496 *ἢ ἢ τῆς γνώμης ἀδρασεῖ.* Ignaviam ac timiditatem Basilio Magno objicit Philostorgius Eunomianus: In hoc Eunomium ducem suum sequutus,

qui idem vitium Basilio exprobraverat, ut testatur Gregorius Nyssenus in libro primo adversus Eunomium, pag. 318. Verum Nyssenus eam accusationem eleganter ac luculentè refutat in sequentibus.

ταύτης τῆς σιωπῆς ἡράματα. Suspiciatus sum aliquando scribendum hic esse *ἡράματα*. Ferri tamen potest vulgata scriptura, quippe quæ eundem sensum habet. *ἡράματα* enim hoc loco non epistolas duntaxat, verum etiam acta totius Synodi designant. Certè verbum *διτιθίμην* quod sequitur, non convenit solis epistolis.

HENRICI VALESII
ANNOTATIONES
IN LIBRUM QUINTUM
ECCLESIASTICÆ HISTORIÆ
PHILOSTORGII.

In Caput I.

Pag. 498 *Τῆ ἀγκύρῃ ἀθανάσιον.* De hoc Athanasio An-cyrcæ Episcopo, præter Socratem & Basilium à Gothofredo citatos, meminit Gregorius Nyssenus in libro primo contra Eunomium, pag. 292. *τὰ ἡδὲ κατὰ τὸν αἰτίον τῦτον ἀθανάσιον ποτὶ τὴ γαλατῶν ἐπισκοπῆν λίγοντι ἡκούσα, ἀνδρὸς ἐκ ἂν τι ἐπὶ τῆς ἀληθείας προσημύσαντι, &c.* Id est: *Nam quis & qualis fuerit hic Aetius, audetis quondam narrantem Athanasium Episcopum Galatia, virum cui nihil unquam veritate fuit anti-*

ἡκεῖντο. Scribendum puto *ἡκεῖντο*. Eodem verbo utitur Philostorgius in libro 4. cap. 9. *καίτοι τοῖς ἑξὶ ἐυδόμενοι προσημύσαντων.* Gothofredus verò hunc locum aliter interpunxit, ut ex versione ejus apparet. Sic enim interpretatur: *At Meletius, invito quidem Imperatoris nutui serviens, itiprohacion simulavit.* Verum Græci fermomis proprietates hoc loquendi genus non admittit; τῆ τῆ βασιλῆως ῥοπήν θρησκείων. Dicerent enim *δουλιών*, aut quid simile. Rectè igitur emendavi, *ἡκεῖντο τῆ τῆ βασιλῆως ῥοπήν.* Quæ elegans est metaphora à momento trutinæ desumpta. Jam verò *θρησκείων τὸ ἰτεροῦσιον* eleganter dicitur

pro *τιμῶν*, ut paulo post loquitur Philostorgius.

ἴδω ἂν ἢ δύναιμι εἶπετο. Suspiciatus sum aliquando hunc locum ita restituendum esse: *ἴδω ἂν ἢ δύναιμι ἀπὸ πῶν ῥηθῶν ἰδῆσθαι, &c.* Et in fine *ἰγκαθίστησι.* Sed nunc re attentius examinata, nihil mutandum censeo.

In Caput II.

ὁ βασιλεὺς ἔδωκε ἀνακτῆ. In Apographo Samuelis Bocharti post has voces in margine annotantur hæc verba: *Adde μανθὴν ex margine manuscriptorum exemplaris.*

αἰς ἀμειλαδα. In manuscripto codice Samuelis Bocharti legitur, *ἀμειλασα.* Et paulo post pro *ἀνυποῖσιν*, idem codex habet *ἀνυποῖσιν, ὡς ἐστὶ ὁ δουλεύειν ἰουδαλοῦσι.* Porro cum hoc capite jungendus est locus Suidæ in voce *ἀνυποῖσιν*, qui absque ulla dubitatione descriptus est ex hoc Philostorgii libro. Nam & Aetii & Eunomii elogium quod illic legitur, id manifestè declarat, & stylus ipse Philostorgium Auctorem indicat. *ἰσοροῖ* enim ibi dicuntur Episcopi; quæ locutio peculiaris est Philostorgio.